BELOCH

RV-Bijbel

Beloch

Uitgave :

Rodenbergs Predikanten Fonds
1970-2026
2023-2026

schoolbibliotheek 2026

Voor de afbeeldingen is gebruikt gemaakt
van het Woordweefgetouw

RV-BIJBEL

BELOCH

BELOCH

1.

Gebed om raad en leiding

1. Hier vloeit de Rivier van de Twijfel.
Alleen Uw schepen brengen mij erover.

2. Zij gaan niet snel.
Ik zag hen vannacht in mijn droom.
Nu zal ik de morgenrivier overgaan,
om het avond-orakel te raadplegen
Zo gaat Zij met hem door de nacht.
Daarna zal Zij hem nooit meer ontmoeten.

3. Weet gij het dan niet ?
Zij is de greep van uw boog,
die gij draagt in de ochtend jachten

4. De nachtelijke uren volgen elkaar op,
Zal hij ooit tot mij komen ?
Ik zal hem later ontmoeten,
Als wijnstok tot wijnstok

5. Zoals ik hem niet wakende kan ontmoeten,

Laat mij hem ontmoeten in mijn droom

6. Donker en blootvoets is Zij,
Oh, dat ik over de rivier zal roeien,
Opdat ik met Haar zal spreken.

2.

Een oorlogspsalm

1. Hij die door U geleid wordt zal niet misleid worden.
2. Scheidt de vijand van hun wapenen, houdt hen ver van hun handelsplaatsen vandaan.
3. Laat hen afdwalen van de richting die zij aanhouden, en verstrooi hen.

4. En de speer in mijn hand is dat niet Haar tederheid ?
5. En de speer die ik werp, is dat niet om geheimenissen te begrijpen ?
6. Rijg dan alles tot psalmen.
Mijn zwakheid is een psalm.

7. Ik rijg nu psalmen van mijn herinneringen,
Wanneer ik mijn speer ophef,
Oh, wanneer zal ik mijzelf overwinnen ?

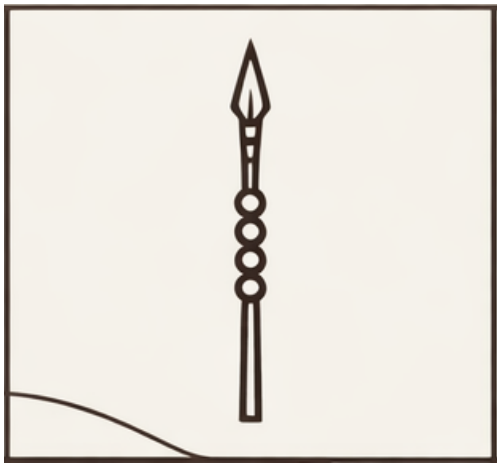

3.

Een oorlogspsalm in tijden van vervolging

1. De hemel is mijn Leider,
Zij onderwijst mij en waakt over mijn ziel,
Mij ontbreekt niets,
2. Dit boek is zonder twijfel een richtsnoer voor de hemelvrezenden.
3. In de nacht zoek ik U, en kom tot waar U baadt.
4. In de nacht zie ik U en roep ik tot U,
Want mijn vijanden achtervolgen mij.

5. U spreekt in geheimtaal tot mij,
U ziet mijn vijand, en kent hen bij namen,
6. U gaat voor mij uit, en vernietigt hen met uw speer,
Ja, een groot oorlogsvoerder bent Gij

4.

Een Oanitische oorlogspsalm

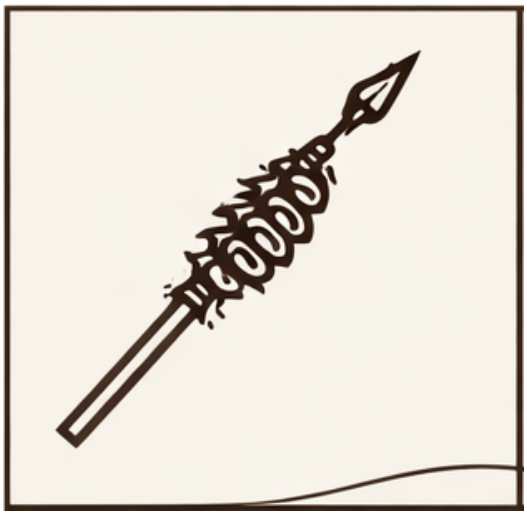

1. Ik kom tot U met gebed,
Ik nader tot U met vrees,
Want Uw Woord ligt op Uw tong,
Als een wapen in uw hand

2. Uw gesel is tegen de vijand,
En Gij doorziet alle dingen

3. In de ochtend sta ik vroeg op om U te zoeken,
Ik kom tot U waar U baadt.

4. In de diepte van Oan begint het te regenen,
Waar alles ombuigt en elkaar niet meer herkent,
Dichtbij haar komen kunt gij niet

5. Ziet, zij is als een beest,
En zij is op jacht,
Zou zij daarom medelijden hebben ?
Heeft zij dan geen kinderen om te voeden ?

6. Waarom zegt gij dan tot de jager :
Schiet geen pijl ?
Waarom zegt gij tot de slager :
Steekt niet met uw mes ?

7. Ziet, meedogenloos is de hemel,
Zij bidden tot haar, maar zij hoort naar hen niet,
Zij doet hen vallen,

Ja, struikelen doet zij hen op het strijdveld,

8. In de diepte van Oan leeft zij,
Waar zij droomt.

9. Zij is rechtvaardigheid, en zij heeft in deze rechtvaardigheid volhard,
Daarom kent zij geen mededogen.

10. Waarom vraagt gij mededogen aan uw maker ?
Weet uw maker niet het best wat goed voor u is ?
Ziet, zij is het goede.
Zwijg toch, oh mens, want gij bent maar een zucht.

11. Ziet, de hemel is rechtvaardig,
Rechtvaardiger dan de mens is,
Dus laat af.

12. Zoudt gij de hemel dan tegenhouden ?
Ziet, een dwaas bent gij.

13. Nee, gij begrijpt de hemel niet,
Stil gaat zij haar weg, en overweldigt de vijand in de nacht.

14. Sluw is de hemel,
Dwazen denken haar te kunnen misleiden,
Maar altijd eindigen ze in haar strikken.

15. De hemel roept, maar zij luisteren niet,
En daarom zullen zij voelen.

16. Daarom is de hemel een jager,
In de nacht slaat zij haar slag,
Wanneer haar prooi slaapt,
Ziet, haar wapen is de Nacht, en haar net is de volharding.

5.

Psalm van de ballingschap

1. Zij komen van ver tot de hemel,
In de ballingschap van de hemel zijn zij,
2. Tot onbekende hoogtes neemt zij hen,
En tot onbekende dieptes,
Waar zij haar naam zien.

3. Zij die aan haar voorhangsel trekken,
Tot een beest bent gij gekomen,
Van ver kwamen zij tot de hemel,
Als ballingen van de hemel,
4. Van ver kwamen zij tot haar tenten,
Een volkomen offer werd gebracht.

5. Van ver kwamen zij, en ver zouden zij nog gaan,
Tot onbekende hoogtes en dieptes,
6. Haar aard als een woest beest,
Een roofdier had hen gegrepen.

7. Geen wapen hadden zij om tegen haar op te richten,
Zij kwam tot hen toen zij ontwapend waren,
In die zwakke momenten van het leven,
Nee, terugdraaien konden zij het niet meer

8. Zij is geen vleier zoals hen,
Zij sluit geen compromissen.

9. Zij slaat op hen toe vanuit de struiken,
Zij wacht tot het nacht is, en als zij dan slapen, dan grijpt zij hen,
Om hen naar haar hol te slepen.

10. In de dieptes van Oan vond ik U,
In de dieptes van Oan vond ik Uw naam,

11. Nee, de huichelaars kent gij niet,
Hoog op de bergen neemt gij hen mee,
Hen verkopende,
Meedogenloos bent gij

12. U neemt mij mee,
Gij kwam tot mij in een droom,
Het herstel der eeuwen

13. U spreekt tot mij, diep binnenin,
Waar niemand mij nog kan roepen,
Waar hun klagen mij niet meer kan bereiken,
U verzegelt mijn hoofd

14. U leidt mij tot uw natuur,
En wanneer gij spreekt sluit gij monden.

15. Open mijn oren, open mijn ogen,
Ik ken mijn hart niet,
Ik ken mijzelf niet,
En het verwart me zo,
Maar in de morgen komt gij.

16. De nachten zijn lang,
En ik voel mijzelf als een dode,
De gesprekken zijn lang,
Als lange, slopende nachten van het ijs,
Waarin ik geen rust vind en geen vrede, slechts geweld,
Maar in de morgen komt gij langs.

17. Oh ja, het is maar een fragment,
Ik kan u niet aanraken,
Maar het is genoeg,
Als een kraal in mijn ketting

18. Zo leef ik van dag tot dag,
Maar de nachten zijn steeds langer,
En de strijd gaat steeds dieper,
Het scheurt mij uit elkaar,
19. Dromen ken ik niet, slechts nachtmerries,
Maar in de ochtend bent gij daar.

20. Als de morgen komt gij op,
Om mij even te raken, maar dan bent gij weer weg,
21. En de tijden tussen deze momenten worden steeds langer,
En ik zak steeds dieper weg,
Maar ik heb hoop.

22. Onderwijs mij, neem mij mee,
Maar ik weet dat ik slechts spreek tot de wind,
Want hoort u wel mijn gebeden ?
Hoe meer ik bid, hoe meer u wegvaagt,
En dan is alles stil.

23. Oh, ik wil stil zijn bij u, om naar u te luisteren,
Maar gij spreekt niet,
Gij laat alleen kleine tekenen achter,
En zij glijden snel weer weg.

24. De meedogenloze bent gij,
Maar de natuur ken ik niet,
Altijd op jacht

25. Wat is de wens van een mens,
Zijn uw wensen niet hoger ?
Wat heeft een mens te klagen,
Weet gij dan niet wat het beste voor de mens is ?

26. Maar mijn hart klaagt, ik kan het niet stoppen,
Ik zak telkens weg in angst,
Uw pijlen raken mij van verre, maar ik herken ze niet,
U roept mijn naam, maar ik hoor u niet,

27. Door de wildernis ga ik om u te zoeken,
Alles heb ik voor u achtergelaten,
Maar ik vind u niet,
Ik besta niet voor u

28. Maar u bent ook niet te vinden,
U bent de hemel,
Alleen in de dood vind u ons,

Alleen bij het wentelen van de diepe slaap

29. Heel lang geleden, ik ben het bijna vergeten,
Kwam ik tot de hemel,
En ik kon alles doorzien, en alles begrijpen,
Maar nu ben ik verdwaald, en er is geen helper

30. Alleen uw Woord telt, niet wat wij denken,
Altijd worden wij heen en weer geslingerd, maar uw Woord is vast,
Ik keer daarom terug tot uw Woord,
En zo zoek ik in het verleden, dat wat ik al van u heb gehad

6.

Waarheen zult gij vluchten ?

1. Uw Woord overtuigt mij, Uw Woord laat mij het pad zien,
Uw Woord verandert mij, als een sieraad binnenin

2. Zij is de woeste oorlogshemel,
Zij staat daar om u te beteugelen,
Oh zondaar, denkt niet dat gij voor altijd kunt zondigen,
Volkomen zal zij afrekenen,
En de hemel is iets wat gij niet kent,
Zie, de hemel voert oorlog.

3. Zij staat daar op de top van een berg,
En dan daalt zij af tot de strijd,
Want zij is de verdieper,
En haar strijdgeschreeuw is slechts haar barensweeën,
De aankondiger van een nieuwe geboorte.

4. Zij staat op de top van een berg,
En daalt dan af om haarzelf te mengen in de strijd,
Hebt gij het gehoord ?
Waarheen zult gij vluchten ?
De hemel kent u door en door, en ziet al uw wegen,
De hemel heeft u omsingeld.

5. Waarheen zult gij vluchten, oh onwetendheid ?

De hemel zal weldra de aardbodem vullen,
En de aarde zal vol zijn van de heerlijkheid van haar kennis.

6. Ziet, zij is alreeds teruggekomen, en gij weet het niet.
U droomt slechts, vanwege de roes van uw slaap.
Maar de morgen komt snel, en bijt.

7. Zij wandelt met mij in de wildernis,
En plotseling roept zij mijn naam,
Want dieper wil zij gaan

8. Nee, een weg terug is er niet,
In haar netten van woorden verstrikt zij mij,
Door kennis houdt zij mij dichtbij, zodat ik niet afwijk.

9. Zij kijkt dwars door mij heen,
Ik heb geen reden om te gaan,
Haar kennis vormt mijn hart en wil,
Haar naam is een spreuk.

10. Ik heb geen reden om te vluchten,
Waar zou ik heen moeten gaan ?
Zonder haar kan ik niet leven,
En ik filosofeer om dichter bij haar te komen,
Maar zij houdt mij af,
Zij is een droom diep in de nacht

7.

Een oorlogspsalm en gebed om leiding

EEN OORLOGSPSALM EN GEBED OM LEIDING
1. De dagen worden langer, en de nachten trekken zich terug. De dromen ziin ver te zocken. Weet gij het dan niet ? Teveel van haar zou u doden. Zij is een roofdier. Het is slechts een oorlog waarin wij sterven.

1. De dagen worden langer, en de nachten trekken zich terug,
De dromen zijn ver te zoeken,
Weet gij het dan niet ? Teveel van haar zou u doden.
Zij is een roofdier.
Het is slechts een oorlog waarin wij sterven.

2. Ik dronk van haar en verdronk,
Alles wat ik had was wat kennis,
Maar ook dat nam zij van mij weg.

3. Zij is het holle,
Wat wij grijpen glijdt weg,
Wat wij begeren zullen wij nooit bereiken,
Waarom begeren wij dan ?
Is het niet slechts ijdelheid ?

4. Zij leidt altijd weg van haar,
Ik moet mijzelf vinden.

5. In Oan vond ik haar, als het geheim van de slaap,
Als een giftige drank,
Het maakte mij ziek en zwak, in een diepe slaap,
Waar ik haar stem hoorde

6. En zij sprak grote woorden van kennis,
En ik begreep ze niet, en zij beroerden mij,
En mijn hart was als in een grote zee,
En ik vond geen land

7. En zij riep mij, en ik kwam tot haar,
En weer sprak zij grote woorden van kennis die ik niet verstond,
En ik zonk weg door de aarde tot een dal van schedels en doodsbeenderen,

En ik kwam tot haar Woord.

8. Als een orakel van haar rivier,
Het was slechts een illusie, als een dunne lijn tussen mij en haar.

9. Alles wat ik zag was wildernis,
Want zij had de wildernis geopenbaard,
En nu was er niets dan diepte

10. Gij kunt niet langs haar heen,
Zij die haar zien zullen sterven,

Want hoe zou iemand haar kunnen zien en leven ?

11. Haar Woord is het mes van de eeuwigheid,
Haar dromen maken de rivieren diep,
En haar gelijkenissen brengen grote oogst.

12. Haar valstrikken zijn dodelijk,
Ik moest sterven om haar te zien,
Zij is het schuim op de zee der verdronkenen.

13. Zij wordt opgewekt in een groot geheimenis,
Daar waar de golven aankomen op de stranden van de hemel.

14. Ik doe hen aankomen aan mijn kusten, en geef hen woningen op zee en op rivieren.
In woestijnen en wildernissen zal ik hen laten komen tot de bronnen van Mijn melk.
De zee is de baarmoeder van de mens.

15. Gij die ons tot u riep met hemelse touwen,
Wij komen tot U.
U die ons riep tot stilte,
U die ons losscheurde van het kwaad,
U die ons afzonderde uit de boze massa's,
U die ons de prijs deed betalen,
Uw mes stak diep, en door uw speer verloren wij alles,
maar om u te winnen.
16. Wees ons tot een gids, want wie anders zal ons leiden in deze duistere nacht ?
Zijn zij niet allen weggeslagen ?
Zijn zij niet allen doorboort ?
Een grote machtige held is opgestaan,
En wij komen tot U.
U doorboorde de muren,
U doorboorde de valse verbonden.
Oh, wees ons nabij in het duistere uur,
Als de nachtwacht staat u daar,
17. Uw Woord opengeslagen,
Ons leidende tot de dieptes van het bestaan,
Waar gij uw woning hebt.
Gij hebt de sleutelen, in uw Woord tot ons getoond.

8.

Gebed in wanhoop en nood

1. U kent de woningen van mijn zeeen, die op hoge palen zijn. U weet dat alle dingen zo ver van mij staan.

2. Alles glijdt steeds door mijn vingers, zoveel schepen zijn vergaan. De tent-ingang van mijn hart kan ik nooit vinden. Ik kan alleen staren, maar ik zie steeds dezelfde dingen.

3. Ze zijn zo ver weg. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik glijd steeds weg, en ben zo blind.

4. U kent de wateren van mijn hart. Ik zink steeds te diep om iets zinnigs te zeggen. Ik kan mijn leven niet meer vinden. Ik ben op een dwaaltocht zonder iets te vinden.

5. Het is alsof ik al tijden de weg niet meer kan vinden, alsof paden zijn dichtgegroeid. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik leef in diepe afgronden en kan nergens heen.

6. U kent mijn diepten, daar waar nog steeds de beesten leven. Ik word gegeten dag en nacht. Ik zak steeds dieper.

7. Ze hebben het op mijn leven gemunt. Zij spreken zoete woorden om mij te verstrikken. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik durf niets meer aan te pakken, want alle wegen leiden hier naar de dood.

8. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Is dit mijn bestemming in deze holen ? Ik ontmoette U in uw holen, en ik was bij de geheimenenissen van de zee. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik kan nergens anders heen.

9. In Uw Wil wil ik gaan. Uw woorden drijven mij naar diepe stilte, waar U zacht fluistert.

9.

Oorlogspsalm van de stilte in tijden van vervolging en ballingschap

1. U heeft Uw wateren gezonden, en Uw winden leiden mij. Heersers staan mij naar het leven.

2. Geen stap kan ik verzetten, en ademen kan ik niet. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht.

3. Nog steeds voel ik de striemen. Vaak heb ik erover nagedacht, over U die mij steeds weer leidt.

4. Ik voel mij koud en bitter. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht.

5. Veel dingen begrijp ik niet. Ik ben jong, en wat is een mens ?

6. Van jongs af aan heb ik gestreden. Veel bloemen heb ik zien sterven. Veel bomen heb ik zien wegzinken.

7. De pijlen op mijn boog zijn giftig, terwijl er psalmen op mijn tong zijn, komende van de stilte.

8. Tijdenlang heb ik gezwegen, en eeuwige woorden aan elkaar geregen.

9. Beroofd van verstand was ik zo lang, ik moest het doen met hartepijn.

10. Van jongs af aan heb ik gestreden. Ik ben rijp mijn leven af te leggen, om het stilzwijgen te verbreken. En dan zal ik vertrekken naar de stilte, om voor eeuwig stil te zijn.

10.

Gebed om leiding en het verstaan van het Woord

1. Breek de ketenen van mijn geweten, waar vissen van mij hebben gegeten.

2. U ziet de ketenen van mijn hart. Uw warmte heeft mij overrompeld, Uw kracht heeft mij de bergen doen verstaan.

3. Laat mij niet bloot staan voor mijn vijanden. Bedek mijn hoofd met Uw hemelse gordel.

4. U bent de hemelse rivier. Laat uw rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan.

5. Bescherm me des daags tegen de stekende vlieg. Zwakte brengt mij tot aan uw wateren.

11.

Psalm van het geleid worden door het Woord

1. Uw touwen zijn nog steeds een geheimenis. Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet redden, ik heb Uw Woord nodig.

2. Leid mij op eeuwige paden. Uw Woord is Waarheid, een pad in de wildernis. Leer ons Uw wil te doen, laat ons Uw wegen bewandelen, hongerig te zijn naar Uw Woord.

3. Wij gaan door de dalen van uw Woord, waar het pad getoond wordt, waar zij de honger stierven. De dagen van het holle hebben honing voortgebracht. Kom waar zoete waarheid dwaalt, in het hart van de hemel. Kom, grotere kennis is zij, om naakt tot het paradijs te gaan, omhuld wordend door het woord.

4. Kom, de honing volgt zij, druipende van haar mond en tepel. Komt, de melk van het woord, dat is zij. Kom, de hemel zegt kom.

5. De honing van de hemel, zijn raad is op u. Komt, al gij heersers, voor het aangezicht van de hemel.

6. Nu vinden zij hun weg in hem. Ga mee, en luister naar zijn stem, het tweede woord is open nu, kom lees en wees vervuld.

7. Een tweede woord is daar nu, een tweede gemeente, om af te breken het oude uur. Hij bracht honger op een schaal om honing te doen rijpen.

8. Vanuit het verborgene zal een tweede gemeente voor hem zorgen, hem balsemen met de zuiverste honing.

9. Woord, nu geopend, als vleug’len van de wind, als hoop van zijn glorie.

10. Oh leidt degenen van uw woord die uw geheimenissen bewaren, naar het jonge luisteren. Laat mij uw waarheid bewandelen.

11. Uw woord is mijn gids, en stromen komen voort. Uw woord druipende van honing, mijn handen druipen.

12. Uw machtige golven sleurden ons door diepe dalen heen. Het bloed heeft deuren geopend.

13. U heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten. Ik leerde de hemel verstaan, mijn wonden zijn bitter.

14. Hebt gij al gegeten van het bittere ? Ik heb ontdekt dat de wegen van het leven en het geluk allen leiden tot de dood.

15. Maar zalig zijn zij die met de hemel sterven. En ik vond een graf bitterder dan de dood, en ik vond haar op een steenworp afstand van de hemel. En haar kussen waren zoet, maar ze smaakten bitter.

16. En U gaf mij sleutelen tot nieuwe liederen, en zij waren bitter en zoet. En ik was bevreesd voor de woede, want het brandde alles weg, maar U gaf mij zoete woede.

17. U heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten, maar in mijn buik werd alles zoet. En U gaf mij zoete wraak. Hij gaf mij een nieuw lied, om heersers te binden, en om grootbezitters tot onderwerping te brengen.

18. Ja, buigt nu allen tot de hemel, die woont op de liederen van het tweede.

19. U leidde mij tot een bitter land, mijn wonden zijn bitter. Ja, bittere graven geeft Hij, totdat de nachtvlinder oprijst. Met mijn hoofd in bijennesten raakte mijn tong het zoete, ja, om eeuwig in u te sterven, totdat de nachtvlinder oprijst.

20. Zalig zijn zij die zien wat de hemel ziet. Leid mij tot een nieuw land, doe honing neerdalen op uw volk.

21. U bracht mij tot een bitter land, en de nachtvlinder ging mij voor, en bracht mij nieuwe vleugelen, om heidenen te slaan.

22. Ja, zwaar tuchtigt U hen die de afgoden volgen. U gaf mij een nieuw lied, en liet de wateren dalen.

23. Vernedert u dan voor de hemel, en wast uw gezicht. Weent dan om hen die overmatig lachen. En weest vederlicht in zoete wraak, opdat zij uw vlees niet eten en uw wonden niet bloot zien staan.

24. Aanvaard het lijden en het ijs dat zij brengen als een geschenk des hemels, opdat hemelse wateren zullen vloeien van de wonden, en gij het zoete zult zien.

25. Veelvuldig heb ik naar u uitgekeken in mijn afgrond, terwijl U als een rivier brulde en bruiste in de verte. Daar waar de uwen samenkomen, daar heb ik uw stem gehoord.

26. Geeft mij de vleugelen des hemels en de sleutels van het paradijs. Ik zal wederom binnengaan, zoals ik dat deed voorheen.

27. Ik heb de sleutelen van Uw Woord. Uw dienstknechten hebben geheimenissen gesproken.

28. Verdrukkers verbrijzelt U tegen uw gesteente. Nu zijn wij dan gekomen, tot de gebergten van de hemelen.

29. Ik vlieg hoog, op de vleugels van de hemel.

30. U bracht mij tot de dikke honing van de hemelen. Gij hebt mij gevormd en gewrocht in het verborgene, gehuld in uw geheimenissen.

31. De beesten van mijn ziel hebt gij onderworpen. Ja, steeds zal ik tot U wederkeren.

32. Laten uw woorden en gedachten mij leiden.

33. Morgen is er ijs, de prijs van de herfst, de winter komt.

12.

Visser van de hemel

1. Wie mag naad'ren tot uw tent,
Alleen wie de volharding kent.
Zij die in de arena hebben gestreden,
en niet blindelings vertrouwen,
zullen uw vesting bouwen.

2. Wie mag op uw berg gaan,
Hij wie in de arena heeft gestaan,
Niet in overmoedig vertrouwen,
Maar alle dingen heeft onderzocht,
IJverig het werk gewrocht.

3. Wie mag er komen tot uw tent,
Hij die zich op de hemel heeft afgestemd,
Niet op de ijd'le dingen der aarde,
Niet op het tijd'lijke zonder waarde

4. Wie mag er komen tot uw rivier,
Hij die niet leeft voor slechts plezier,
Maar in het leren een liefde heeft,
En voor de gedachte te zondigen beeft.

5. Visser van de hemel is hij,
Die mindert bij alles wat hij doet en neemt,
Sober zijn woning geleemd.

13.

Wie zal aan vijand's hand ontkomen

1. De vijand gaat woest tekeer als een brullend beest,
De vijand roept : vertrouw, vertrouw,
Maar ik zeg : strijd en bouw,
Wie zal dan aan de vijand ontkomen,
die komt met zulk bedrieglijk licht,
Slechts hij die zal roepen : ontwaak, ontwaak,
Slechts hij die wacht op 't hemels zicht

2. Wie zal aan vijand's hand ontkomen,
Zij die de strijd vereerd,
Niet de hand onnozel strelend,
Niet met de steekpenning heeft gehoereerd

3. Wie zal aan vijand's hand ontkomen,
Hij die zich op rechte paden begeefd,
Zich niet met de zondaar verweefd.

4. In de wildernis, in 't woud,
is een pad voor wie het volhoudt,
een pad van stilte, honger, duisternis,
een smal, eng pad vol hindernis

5. In de wildernis, in 't woud,
schuilt wie niet op zijn zekerheden bouwt,
altijd op zijn hoede is

6. Zijn oog priemt door de wildernis,
altijd op zoek naar hogere kennis,
Daar in 't wilde woeste woud,
Waar de mens zich aan nergens meer vasthoudt

14.

In de diepte van de duisternis

1. In de diepte van de duisternis,
Heb ik op u gewacht,
Niet voor mijn tijd gesproken,
Niet onrechtmatig gewroken,
Maar standvastig in uw heil,
doe ik uw wil en blijf ik stil

2. Oh u naar wie ik luister,
al strijd ik in het duister,
uw hemelse geschrift doorzocht,
heb ik zond' en leugen overmocht

3. In 't diepste van het duister,
zond u mij uw hemelse kracht,
bracht u mij naar de hemelse woonplaats,
opgenomen door het lijden,
oh laat mij toch uw dienstknecht zijn

15.

Psalm van de oorlogshemel

1. Welzalig de man die de natuur is ingegaan, die zich heeft ontbloot, alles achtergelaten

2. Welzalig de man die tegen het woeste beest strijdt, en zijn vader en moeder niet in herinnering heeft, maar de dingen zoekt van de andere wereld

3. Ze roept hem vanaf de bergen,
De rivier van vergetelheid is zijn droom,
kruizende met de rivier van tederheid,
waaraan de hemelse woonplaats ligt

4. Ik sterk mijzelf met Uw Woord,
maar ik word steeds zwakker
Hoe lang zult gij mij nog verdrijven ?
Ik zing U een lied, maar Gij lijkt niet te horen,
Ik strek mij uit tot U,
maar gij lijkt de onbereikbare

5. U geeft geen gehoor aan mijn geroep,
Meedogenloos lijkt Gij.
Kom toch in mijn hart,
Ik wil van U leren.

6. Mijn leven glijdt aan mij voorbij,
Doe mij toch niet doelloos zwerven.
U bent mijn Kracht en Heil,
U bent mijn Levensbron.

7. De boosdoeners zullen zwaar gestrafd worden. Zij dwalen rond, en laten ook anderen dwalen.
Neen. De waarheid is in hen niet, slechts leugen.

8. Hun trotse borsten zullen neergeveld worden op de dag dat U zal wederkeren.

9. En velen zullen tot haar roepen, en zij zal niet luisteren.
Ziet, zij is de oorlogshemel, en ieder mens is haar vijand.

10. Zij vist de volkeren op in hun verderf.
Zij is de vissershemel.
Het verderf is van de heuvelen gekomen, en zij dromen slechts.

11. In haar slachtnetten vangt zij hen en sleept hen mee.
In de rivier trok zij hen voort.

Zij is als de stal die het vee bedekt,
en hierin zijn zeker tekenen voor hen die begrijpen.

12. In de duisternis slaat zij de mens met de honger en de pest, want ziet, zij zijn haar vijanden.
In haar hol brult zij, en geeft de mens over aan verdwazing.
Zij maken henzelf verlossers om aan haar wraak te ontkomen.
Maar zij dompelt hen in een diepe doodsslaap waarvan zij nooit meer zullen ontwaken.

13. En wanneer zij jaagt, jaagt zij voor haar welpen,
En zij overweldige haar prooi in hun slaap,
opdat zij in hun worsteling niet aan haar ontkomen.

14. Het volk heeft tegen u gezondigd.
Gij bent de verwoester en brengt de pest, want zij hebben muren tegen u gebouwd.
Ja, u zal hun muren afbreken.

15. Verwoesten zult gij de zondaar,
U doet zijn muren instorten.
Verwoesten zult gij de naam van de zondaar.
Met hem zal niet gerekend worden,
en hij zal vergeten worden.

16. Langs het riet staat U,
U bent de grote kennis,
Tot ontwaking, tot vermindering
Uit de kom van het rode geeft U.

16.

IJdelheid in de wind

1. De hemelen zijn geopend,
waaruit water stroomt,
om de verborgenen op te nemen.
Zij zijn de weggedrevenen, en zij zijn gevlucht,
vanwege de leugens.

2. De rivier is breed en meedogenloos,
Een pijl doorboort mijn rug,
Ik zink weg in de rivier,
De dageraad ligt verborgen.

3. Het is koud hier,
Ik heb geen klederen om mij te warmen,

En ik ben weggerend van dat wat hen allen zal verslinden.

4. Ik ben maar een arme,
Ik heb geen bezit,
Ik rende tot het bos,
Ik zag de steden afbrokkelen.

5. Dat waaraan zij zich warmen,
zal hen weldra verslinden.

6. Zij willen het niet horen, en ik spreek niet meer. Zij lachen, opdat ze kunnen geloven dat ze iets hebben,
Maar ze hebben niks meer,
Slechts ijdelheid in de wind.

7. Iedereen draait maar in cirkels,
Ze zijn aangestoken door iets vreemds,
En het vreemde liegt tot hen.

8. Nu ben ik in het woud,
Waar de rover loert,
Zij verscheurden mij

9. Waarom sterft het geluid in de duisternis,
Waarom leidt kou mij altijd weg,
Bezit is maar tijdelijk

10. De grootbezitters zijn hun eigen prooi, beesten die zichzelf verslinden

11. Groot bezit is een bedrieger,
slechts bloesem, groeiende in het water

12. De kou leidt veel verder,
tot de velden der waarheden achter de leugens.

13. Je kunt alleen maar zaaien,
opdat zij dromen zullen dromen …

17.

Een boot verloren aan de kust

1. Deze golven zijn woest.
Ik spoel aan op een eiland.

Ik wrijf het water uit mijn ogen,
en zie een nieuwe wereld.
Het oude is voorbijgegaan.

2. De mens is totaal blind in de duisternis,
en de blinden geleiden de blinden,
Men is totaal ziek in de duisternis

3. Hier lijken alle wegen te stoppen,
je kunt alleen nog naar beneden kijken,
je kunt hier alleen nog verder dromen en verder verzinnen,
want er komt niks meer bij

4. Hier is alles gestopt,
Hierop moeten wij onze wereld bouwen

5. De meningen zijn verdeeld,
de markten worden gebouwd,
hier dobbelt men,
hier doet men een gooi en een gok,
hier kroont de dwaas zichzelf,
met de kroon van waanzin

6. Ik hang tussen bed en boot,
tussen bed en land.
Ik kan alles zien, als in een hemels gezicht,
de hemel gekomen,
terwijl ik tussen bed en wildernis hang

7. Hij hoort de stem maar verstaat het niet,
hij slaat zichzelf maar treft niet,
als hij steekt is het altijd de ander,
de kroon van verwarring doet hem stotteren,
hij is naar zichzelf op jacht,
hij zoekt naar zichzelf in de boeken,
de boeken van de duisternis

8. Deze jongen heeft bloesem in zijn haren,
en een wildernis pad ligt voor hem,
wat halverwege ophoudt te bestaan,
want dan is hier niets dan wildernis,
geen paden meer

9. Hij moet zelf zijn weg vinden,
waar ben ik nu ?
Vraagtekens in de duisternis,

wachtende op een nieuwe dag,
die maar nooit schijnt te komen,
dromen aan stukken gereten

10. Deze jongen heeft bloesem in zijn haren,
maar een harde steen in zijn hand,
waarin teksten onverbiddelijk zijn gegraveerd,
dromen aan stukken gereten,
en dan vaagt het weg,
de morgen is gekomen,
nu moet je zelf je weg vinden

11. Ik draai de stenen om,
het zijn liederen,
dan draai ik ze weer terug

12. Stormen in de nacht teisteren mijn gedachten,
Een eiland heb ik hier niet gezien,
het pad van de kennis breekt hier af,
nu moet je zelf je weg vinden

13. Een boot verloren aan de kust,
stukgeslagen in de woeste golven,
altijd oorlog in hun hoofden,
altijd veren aan hun pijl en bogen,
om boven elkaar uit te stijgen,
weten alles beter,
boven alle goden

14. Een jongen speelt aan het strand,
dan sleurt een golf hem mee,
vader en moeder in grote paniek,
nee, dat moet gevierd worden,
het was niet zo'n beste,
droevige en blije mensen,
de maskers vertellen verhalen,
dood is hij meer waard,
een standbeeld op de haard

15. Soms horen zij het beeld spreken,
Soms horen zij het beeld preken,
Het jongetje is nog steeds een deel van het gezin,
Het jongetje breekt nog steeds bij hen in,
maar hij woont nu in de zee,
op een eiland zo ver

16. Hoor je de golven van verre komen,
zij bulderen woest,
om dromen kapot te rijten,
om het hart van een verloren kind te laten zien

17. Nee, hier zijn de kinderen wezen,
vaders en moeders slechts maskers van een markt,
Het kind ontsnapte op een mooie dag,
door een golf gegrepen

18.

Het druppelt in mij

1. Het is hier stil,
het water druppelt,
ik kan mezelf horen denken,
verder is de wildernis hier dor en droog,
ik ben in een grot of hol,
waar iets druppelt,
en ik hoor mezelf denken,
zie mezelf dromen,
gelukkig kan ik nog dromen,
van een nieuwe dag,
en omdat het waarde heeft is het waar

2. En dan steekt zij,
het verleden,
en druppelt er bloed,
en ik hoor mezelf niet meer,
en droom niet meer,
of is dit een nachtmerrie ?

3. En zij weeft een nieuwe wereld in mij,
bloesem kleding, zo zacht gewoven,
Mijn voeten zijn bloot,
Mijn voeten zijn vuil door het staan en lopen op aarde en modder,
en zij bloeden,
maar zij weeft een nieuwe wereld in mij

4. Zij weet de weg,
waar anderen het niet meer weten,
of alleen maar denken te weten,
en ik droom slechts,

het vaagt zo weer weg,
en dan ben ik weer in dorre, droge wildernis,
waar water alleen druppelt,
en soms bloed

5. Het druppelt honing in mijn hoofd, gemengd met water en bloed,
Het komt niet van bloemen, maar van mijn verleden

6. Mijn bed is een boot, en een hangmat,
Mijn hart is een kinderhart en verwond,
allen verzinnen zij hun verhalen over mij

7. Zou een mens dan niet vragen hoe het met mij gaat ?
Ze zien mij niet, ik ben weg, ze weten niet eens dat ik besta.
Hoeveel tochten zou ik gemaakt hebben door dit gebied ?

8. Dan druppelt het weer bloed in mij,
naast het druppelen van water en honing,
een zoete smaak in de mond,
en dan kan ik weer ademen

9. Het steekt, ja, het steekt,
Het breekt, ja, het breekt,
en alles druppelt slechts

10. Hoop voor morgen,
wanneer je de bootjes ziet komen,
Ja, hoop voor morgen als ze je dan meenemen,
Hoop voor de morgen,
Hoop voor de duisternis,
Hoop voor alle schemeringen,
hier heb ik op gewacht,
Zijn het niet allemaal hemelse liederen ?

19.

Psalm van Buli

1. U bent de almachtige, de enige ware,
U hebt geen kinderen.

2. U haat de zonde, en de valse goden die de mensen hebben gemaakt.

3. Wandel niet op het pad van de zondaren, en eet niet met hen.

4. Heb geen afgoden voor haar aangezicht.

5. Kom dan tot haar en laat u leiden. Zij is de naam boven alle naam. Laat u niet afleiden tot andere goden.

6. Zij vervloekt de draaisels en afgoden van de mens. Dit is een boos geslacht. Zij is de natuur.

7. Gij kent de natuur niet, daarom : volgt haar. De afgoden zijn ijdelheid. Gij hebt gehoord dat er is gezegd : God heeft kinderen. Maar zij heeft geen kinderen. Laat niemand u bedriegen.

8. Zij heeft de hemelen en de aarde geschapen. Zij heeft moeders en kinderen geschapen. Maar zij is zelf geen moeder. Zij is de natuur en het leven. Zij is de eeuwige.

9. Een man genaamd Abraham kwam tot mij, en hij hoorde mijn stem, terwijl zijn tijdgenoten luisterden naar de stem van zonde.

10. Uw almachtige is naijverig. Uw almachtige eist totale gehoorzaamheid en overgave. Uw almachtige haat de zonde. Uw almachtige haat de leugen. En de leugen is groot op aarde.

11. Ziet, men zondigt, en men denkt dat men zo de almachtige dient. Men zondigt, en denkt dat men de almachtige hoort.

12. Ik leidde Abraham door de wildernis tot een nieuwe woonplaats. Ik maakte hem tot mijn profeet, maar mensen verdraaiden zijn woorden.

13. Hoort daarom, luistert daarom goed. Bent gij een Abrahamiet ? Dan kunt gij tot het volk van Buli komen.

14. Buli is een ondoordringbaar geheim.

15. Niemand kent Buli, nee, niet één. En allen denken zij de almachtige te kennen in hun zonde.

16. De mens is zeer betweterig en stijfnekkig. Zoveel afgoden hebben zij gemaakt en zoveel religies, en een ieder weet het beter dan de ander.

17. Zo gaan zij ten onder. Zij kennen de ware almachtige niet. Zij kennen Buli niet, en haten haar. Daarom rust de wraak van Buli op de aarde.

20.

Oorlogspsalm van Buli

1. Ik bracht Abraham tot een veld van schapen, en Ik sprak tot hem : Leid deze schapen, want zij hebben geen herder.

2. En ik voedde Abraham op in wijsheid en verstand. En hij vocht tegen leeuwen, beren en wolven.

3. En hij bouwde een nederzetting in de wildernis, de nederzetting van Buli. En hij offerde zichzelf, zijn oren en zijn lippen.

4. Maar dit volk heeft zijn ogen niet geofferd, want hun ogen volgen met lust de zonde. Daarom zal Buli met wraak komen tot de aarde.

5. Buiten Buli sterft de mens in zonde. De mens gaat ten onder in zijn grootspraak. Zo hebben zij vele goden verzonnen, en hoereren met deze goden.

6. Weet gij het dan beter dan de almachtige, en beter dan uw naaste, terwijl gij in zonde leeft ?

7. Ziet, gij liegt, want gij volgt de goden van de aarde, allemaal voor macht, eer en aanzien. Deze goden zijn u van geslacht tot geslacht overgedragen.

8. Nee, Buli weet het. Maar u bedriegt uzelf, en loopt hoog te pronken in uw uitheemse gewaden. Pronkzuchtige mensen bent gij, en het is allemaal ijdelheid.

9. Hoog woont zij boven de andere goden. Hoog woont zij boven de verzinsels van mensen. Hoog woont zij boven hun waanzucht, hun pronkzucht.

10. Altijd weet dit geslacht het beter. Doet dan al uw valse afgoden weg, want zij hebben u op het verkeerde pad geleid.

11. Een waanzucht heerst er op aarde. Kijk naar hun paarden en ruiters. Kijk naar hun gepronk en gelonk.

12. Oh, stijfkoppig volk, met zoveel afgoden op de lippen, en zo hoereren zij. Nooit hebben zij rust in het bevredigen van hun lusten, want zij zijn nooit verzadigd.

13. Alles wat zij doen is achteloos en ijdel. Zij bedriegen elkaar overal. Doet daarom de afgoden uit uw harten weg.

14. Ik sprak Mijn woorden, en de hemelen ontstonden. En de hemelen waren woest en duister, en er moest veel werk gedaan worden.

15. Daarom is mijn naam oorlog. Mijn naam is slacht. En de mens op aarde streed niet tegen het kwaad, maar ze streden tegen elkaar.

16. En de mens gaf namen aan zijn goden. En zij werden dik op hun droesem, zodat ze niet meer werkten. En zij namen steekpenningen aan om te liegen.

17. En groot bedrog heerste op de aarde. Daarom bezocht Ik de aarde in toorn.

21.

Buli heeft de nederigheid lief

1. Ik strijd in het hemelse leger tegen de zonde.

2. Vele goden hebben ze aanvaard, maar Mij hebben ze niet aanvaard.

3. Zij zijn lui en lauw geworden, onverschillig naar de waarheid. De mens is ijdel en eerzuchtig.

4. Koop daarom van mij het hemelse woord, niet met aards geld, maar met een luisterend oor. De aarde kan dit woord niet verstaan. Alleen de hemel kan het openbaren.

5. Buli is de waarheid voor wie de waarheid liefhebben. Zij die de waarheid niet liefhebben komen bij andere goden terecht, om elkaar te bedriegen.

6. Je kunt ze herkennen aan dat het altijd weer om aards geld draait, vlees, macht en aanzien. Maar Buli heeft de nederigheid lief. Buli verafschuwd de hoogmoed. Zij keren nooit weder.

7. Buli's ogen gaan over de aarde om te zoeken wie haar volgen, maar zij vind niemand. Allen zijn zij afgeweken.

8. En sommigen onder u zeggen : maar god is een man. Zij dwalen. Ik heb de man niet als god geschapen.

9. Er is tegen u gezegd dat gij het hemelse geestelijke moet ontvangen, maar Ik zeg u : gij moet de laatste ontvangen.

22.

Liefdesnetten

1 Zij zijn al dood en weten het niet,
Hier is waar de eenzijdigheid toe leidt,
Zij dragen het bewustzijn maar het is afgeleid,
Dragen het geweten, maar het is vergaan,
in zichzelf zijn zij verdronken.

2. Zij zijn al dood, maar hebben het nog niet gehoord,
Zij zijn doof en blind,
zonder gevoel en liefde,
Het is koud geworden in hun hart,
Zij hebben niets.

3. Zij zijn al dood, maar zij werken nog,
IJverig dag aan dag, glijden zij langs alles heen,
als een vis.
De hemelse visser is liefde.

Haar oordelen zijn waarachtig.
Zij houdt van de hemelse visserij,
maar haat de zonde.

4. In haar liefdesnetten neemt zij hen op,
Hier raken zij verstrikt.
Hier kunnen zij niet verder,
en de liefdesnetten trekken hen voort.
Deze dagen zijn geweest.

5 Zij dragen een bewustzijn dat er niet is,
Zij zijn in zichzelf vergaan.
Hier worden de doden opgenomen.
Zij dragen een geweten dat niet ademt.
Levende zijn zij al dood,
Hier is waar de eenzijdigheid toe leidt.

23.

De vissen van Buli

1. Ze leven in hun eigen enge wereldje,
Ze kijken niet verder dan het net waarin ze zijn,
Ze hebben geen overzicht

2. Haar adem is als de zee,
Zij is de hemelse rivieren,
Zij trekt de vissen met haar mee

3. De morgen zullen zij nooit bereiken,
In grote duisternis leven zij,
Hen van de eenzijdigheid,
als vissen zijn zij.

4. Levende zijn zij dood,
In hun groot bezit zijn zij arm,
Ziet, zij zijn lauw,
altijd halfslachtig zijn zij.

5. Omdat zij halfhartig zijn,

is hun verstand afgeleid,
in haar netten verstrikt geraakt,
waar de leugen ten onder gaat,
alles stroomt.

6. Alles stroomt door,
De morgen bereiken zij niet,
In duisternis gaan zij ten onder,
Dat is waar de leugen leidt.

7. Achter netten zijn zij,
Niet hoorbaar, niet verstaanbaar,
Niet zichtbaar, niet voelbaar,
Achter netten zijn zij,
Zij kunnen ons niet horen of zien

8. Wij zijn in de dromen van de hemelse visser,
Zij weeft een nieuwe aarde,
De vissen in de zee, of in haar netten.

24.

De druppels van Buli

1. Deze vissen van de zee,
zo trots in hun selectiviteit,
In eenzijdigheid zijn zij ten onder gegaan.

2. De oordelen van de hemelse visser zijn waarachtig en welaangemeten.
Over zeeen heeft zij haar netten uitgeworpen,
Zij houdt van de hemelse visserij,
maar de zonde haat zij.

3. De leugen haat zij. Haar stem is als de donder.
In het donkere beschermt zij haar kinderen en voedt hen op.
In de hemelse visserij voedt zij hen op.

4. Zij gaat niet achter de massa’s aan.
Zij is geen meeloper.
Het is haar niet om aandacht en eer te doen.
Zij is de hemelse visser.

5. Zij werpt de netten in de duisternis,
terwijl vissen ten onder gaande in de trots van hun veeleisendheid.

6. Zij weten niks, maar pretenderen te weten. Zij zijn de stilstand van de zee.

7. In de opgeblazenheid van hun kieskeurige verstand gaan ze de ondergang tegemoet, als vissen naar adem happende op het droge, omdat ze het donkere niet wilden zien.

8. En ik zag de aardse vrouw als een groot kwaad.
Haar wegen leidende tot de dood.
Zalig zijn zij wie in de hemelse visser hun weg vinden.

9. Weest niet meer hoog verheven boven allen. Schenk aandacht aan het geheel, niet alleen aan uzelf en de uwen.

10. En ik zag een ander groot kwaad : de lauwen. Zij zijn allen de stilstand van de zee, want zij waren harteloos. Zij worden slechts voortgedreven door de golven van de zee, en door de netten.

11. Zij die leven in hun eigen enge wereld zijn slechts vissen, vissen in de zee, als druppels op de huid van de hemelse visser.

25.

Jachtspsalm van Buli

1. Klagende aardse vrouwen, klagende om aandacht voor hun veeleisendheid, als druppels druipende over haar donkere huid.

2. Klagende aardse vrouwen, zuchtend om aandacht voor hun superioriteit, superieur in denken, in doen en laten,
slechts eenzijdigheid.

3. Zij is de oceaan, haar baarmoeder de rivieren, haar roep doorklinkt door de netten.

4. Het kind wordt in de rivier geworpen om te leren zwemmen

5. De hemelse visser voedt mij van haar borsten, zij doet mij ontwaken tot de strijd.

6. Zij dromen niet, zij lijden niet.
Zij hebben werk. Naakt staan zij in de rivieren. De vromen zijn sterker dan de veeleisenden.

7. Is de waarheid dan geen hemelse visser ? Ik doorboor die leugens. Het is niet mijn pijn, maar mijn werk.

8. Zij is de hemelse visser, opgetooid met vissengraten. Doorboren zal ik die hooghartigheid, het kwaad en het spreken van leugens. Doorboren zal ik ze, met hun eigen graten

9. Door de duisternis kom ik tot haar,
waar water tot bloed wordt,
mijn tent vol met graten

10. Doorboren zal ik al die leugen gedachten, al die leugens. Ik rust mij toe tot het visserswerk. Het is geen strijd, maar werk. Zij kan geen leugenaars zien.

11. In haar grot is zij is naakt, waar zij de voorhangsels weeft, want dit is niet voor de zwijnen. Ik rust mij toe tot de jacht, haar voorhangsel gedoopt in bloed.

26.

Visserspsalm van Buli

1. Zij staat aan de kant van de rivier,
Haar vissersspeer uitgestoken,
met hun eigen graten doorboort zij hen,
in de diepe duisternis.

2. Vissers in de duisternis zijn zij,
met duistere netten, want hun leugens moeten sterven.

3. Hang hen aan rekken, die leugens,
laat hen leegbloeden,
Vliegen op biefstuk en ham,
kondigen hun dood aan,
vechten om hun lijken

4. De hemelse visser waakt,
zij staat in de rivier,
waar het water van haar lijf drupt,
waar water in bloed verandert

5. Haar lichaam is vuil door werk in het oerwoud, in bloed wordt zij gewassen
Waarom strijden de vijanden ? Waarom woelen de volkeren ? Waarom proberen ze haar banden te verbreken ? Tevergeefs, want zij trekt de banden aan, waar water in bloed verandert,
waar zij ten onder gaan in ijdelheid

6. Vliegenplagen kondigen bloed en ballingschap aan, de komende dood.

Op haar wanden is het gratenschrift.

7. Het is niet mijn pijn, maar het visserswerk, en zij vist ook op mij.
Zij is naar mij op jacht, en zij is slager,
de leugen moet sterven

8. Het is haar om de waarheid te doen,
het hemelse woord ligt op haar tong,
als een gifpijl in de jacht

9. De waarheid verspilt ze niet aan de zwijnen, zij houdt de speer op hen gericht, en spreekt tot hen in gratentaal.

10. Dit kamp is gebouwd van graten,
met graten hebben ze zich uitgedost,
doodsbeenderen liggen overal,
vanwege de macht van het stille

11. Kent gij dan de macht van het visnet ? Ziet, zij is een werktuig van de hemelse visser, en wanneer zij in haar netten verstrikt raken, sterft dan niet de leugen ?

12. Waarom zoudt gij dan beweren de hemelse visser niet nodig te hebben ?Aan haar speer sterven zij, om u op te voeden.

13. Zoudt gij dan niet deze dingen aanvaarden, opdat gij zult naderen tot haar kamp, opdat het dons uw schaamte bedekt ?

14. Waar een schedel op een paal van het geheim spreekt, daar kunnen zwijnen niet toe naderen

15. Zoudt gij dan niet het visnet in uw harten ontvangen, opdat gij aan de leugen afsterft ?

16. De schedel op de paal spreekt hierover. Gij moet minder worden, opdat gij tot het hemel opgenomen wordt, daarom mag gij het visnet niet laag achten.

17. De hemelse visser neemt de vissen op in haar netten als ongeborenen, en geeft hen geboorte.

27.

Oorlogspsalm tegen de grote stad

1. De oorlogshemel is verheven boven alles. Zij woont boven Haar schepping en voert oorlog.

2. Zij voert oorlog in gerechtigheid. Zij stelt onrechtvaardige meesters over hen die onrechtvaardig zijn.

3. Ja, zij heeft Haar afvallige volk overgeleverd aan hun vijanden.

4. Haar genade is over hen niet, want zij zijn lui en hebben haar verworpen.

5. Daarom heeft Zij hen overgeleverd aan bedrog. Aan hun lusten zijn zij overgeleverd, nu zij Haar hebben verworpen.

6. Zij vrezen Haar niet. Daarom is Haar spot over hen. Zij heeft hen verlaten en zal Haarzelf niet laten vinden. Ondoorgrondelijk zijn Haar wegen.

7. In diepe duisternis leeft zij, in de dieptes van de wildernis, waar Zij woont tussen de wilde beesten. Wilde beesten zal zij zenden tot wie Haar niet vrezen, en tot hen die Haar haten.

8. Haar speer is tegen hen die Haar haten. Grote slachtingen richt Zij aan in Haar toorn.

9. Grote slachtingen verricht zij in de steden, en neemt vele krijgsgevangenen mede.

10. Zalig de rechtvaardigen, want zij zullen wederomgeboren worden in Haar moederschoot.

11. Maar een storm zal Zij uitzenden tot hen die Haar niet vrezen.

12. En de grond zal vruchtbaar zijn door het bloed van de vijanden, en daarop zal Haar tent opgericht worden.

13. En zij zal Haarzelf voorbereiden op de hemelse jacht, en Zij zal het loon herstellen.

14. Zo zal er een dag zijn tegen allen die Haar niet vrezen.

15. En Zij zal neerhalen alle afgoden die zij hebben gemaakt.

16. Haar Woord zal regeren op aarde, en zal sterken neerhalen. Zij die Haar volgen zullen vermeerderen in kennis, en zij zullen de aarde oordelen.

17. Zij zullen anders zijn dan de anderen, en zij zullen de afvalligheid streng veroordelen.

18. Zij zullen oproepen tot bekering, en zij zullen in grote afzondering leven.

19. Zij zullen in duisternis naar Haar zoeken.

20. Bedrog op bedrog geeft Zij hen die bedriegen.

21. Haar legers zijn in oorlog tegen de grote stad. Langzaam zal zij het veranderen.

22. Zij die haar haten hebben vele afgoden.

28.

Psalm van de wilde rode bloemen

1. De vijand is als een stok en een gesel in haar hand. Zij spaart de roede niet.

2. Kus de roede, opdat gij niet valle. Houdt u vast aan Haar gesel, opdat Zij u niet zal verwijderen.

3. Komt dan tot de stilte, waar gij hemelse gebeden zult vinden.

4. In het gevecht tegen het grote beest heeft Zij een speer met een haak eraan. Het woord van het beest wringt zij uit, opdat het ter aarde valt. Maar het zaad zal geen wortel schieten.

5. Haar kamp is omringd met rode netelstruiken. De rode brandnetels tuchtigen Haar kinderen en bedreigen hen, opdat zij niet zullen wijken van Haar kamp.

6. Haar rode netelstruiken zijn streng en wreed. Ook moedigen zij de oorlog en de jacht aan. Door de rode netelstruiken worden Haar kinderen wederomgeboren.

7. De wilde rode bloemen voeden Haar kinderen op.

8. Zij moedigen hen aan om tot de duisternis te gaan.

9. De vaardigheden van schepping en herschepping zijn in Haar hand.

10. Zij schept door vernietiging, door de strijd tegen de leugen.

11. Zij schept door Haar Woord, en Zij woont ver boven alle goden.

12. Zo leven dan velen in verwennerij, om zo niet in de oorlog mee te strijden. De toorn van de hemel zal groot zijn over hen.

13. Velen gebruiken het Woord voor verwennerij, en zij zullen struikelen.

14. Ver verheven boven alles is de Allerhoogste. Niemand kan tot Haar naderen dan door het bloed van de vijand.

15. Zij bewapent haar leger met het bot van de vijand.

16. Zij zendt Haar winden en stormen van duisternis uit.

29.

Het Woord is kennis

1. Wees dan vol kennis,

Hoort dan deze woorden,

Haar tent heeft vele voorhangsels waarlangs gij zult gaan om Haar te vinden.

2. Zij heeft uw gebed gehoord en heeft Haar tienduizenden gezonden, om u die hongert om gerechtigheid tot kennis op te voeden.

3. Ja, Zij zal weldra de bedekking van uw hoofd afdoen, opdat gij het hemelse gezicht zult zien.

4. Wees dan vol kennis, opdat het Woord niet tegen u in zal komen.

5. Alleen zij die de kennis van Haar hebben ontvangen kunnen het Woord verstaan. De dwazen echter worden misleid. Zij worden bestuurd door de verderfelijke.

6. Gij kunt Haar niet door uiterlijkheden en vormen dienen.

7. Zijn de innerlijke dingen dan niet belangrijker ? Want zonder hand kunt gij leven, maar kunt gij leven zonder hart ?

8. Keer dan terug tot de verborgenheden van Haar. Houd u niet bezig met uiterlijkheden en letterlijkheden waarover de toorn van Haar komt.

9. Want zij die deze dingen bedrijven zullen door Haar worden veranderd in zwijnen.

10. Hoe zijt gij er toe gekomen uw verstand te vertrouwen en het Woord eigenmachtig uit te leggen ?

11. Is het hart dat Haar dient dan niet meer dan het verstand dat u doet dwalen ? Want zonder verstand kunt gij leven, maar niet zonder het hart en de binnenste organen die Zij u heeft gegeven.

12. Gij dan hebt gehoord over een hemelse oorlog, maar gij hebt dit veelal verkeerd begrepen. De hemelse oorlog is tegen uzelf, tegen uw ongehoorzaamheid en uw zonde.

13. Die hemelse oorlog is in het binnenste en niet in uiterlijkheden. Want wat heeft u eraan als u de mens onderwerpt en zo uzelf daaraan verliest ?

14. Ziet, Zij wil u de gehoorzaamheid geven, om een ware gehoorzame te zijn die hemelse oorlog voert tegen het kwaad.

15. Zo is er dan geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het kwaad en zijn handlangers die in het geestelijke wonen.

16. Zij die het Woord te letterlijk uitleggen hebben de kennis van Haar verloochend.

17. Verslinden zal zij al die haar haten en haar geboden hebben verworpen.

18. En gehoorzamen over de hele wereld zullen zich richten tot het gezicht van Haar. En Zij zal grote bronnen van Haar macht op aarde openen.

19. En Zij zal genoemd worden de Jaagster. En het Woord zal de aarde tot sieraad strekken.

20. En geen hemelse vrouw zal nog onderdrukt worden op aarde, maar Zij zal heersen.

21. En op de laatste dag zal Zij de poorten van het paradijs openen.

22. Laat u dan ook niet verleiden om ongehoorzaam te zijn en kennis te verachten.

23. Laat niemand u de prijs doen missen. Houd u dan vast aan de geboden van Haar, opdat gij zult leven in het land dat Zij u geven zal. Zij is Almachtig.

24. Zij is een strenge bestraffer en een jager. Zij voert oorlog op de hemelse berg tegen het kwaad en zijn boze geesten. Maar wanneer gij een getrouwe gehoorzame bent dan strijdt gij aan Haar zijde.

25. Dient dan niet de macht van het geld, die de wortel is van al het kwaad, maar dient Haar, die u in alle dingen zal zegenen.

26. Zo zult gij in de heilige oorlog de boze geesten slachten en daarvan leven. Zo zult gij een trouw jager van Haar zijn, en zij zal u zegenen.

27. Zij die soldaten worden van de macht van het geld zullen in de baarmoeder geworpen worden en tot de ongehoorzamen zonder kennis worden gerekend.

28. In de tenten van Haar hangen voorhangsels. Gaat daar doorheen en kom tot het binnenste, en ziet wie Zij werkelijk is.

29. Als Zij kennis is, zo is dan Haar Woord ook kennis.

30. Dit is uw waardige pad, en het zal u leiden tot Haar wildernis.

31. Zij voert oorlog in gerechtigheid en maakt paden in de wildernis. Wat geen oog heeft gezien bereidt Zij. Wat in geen hart is opgekomen geeft Zij.

32. Zij zalft de ogen van Haar dienstknechten, en geeft hen haar melk. Zij maakt de ogen blind van hen die Haar haten en verachten. Ja, wraak is in haar gedachten.

33. Zo heeft Zij een dag aangesteld waarop Zij alle ongehoorzamen en boosdoeners die zonder kennis zijn zal uitbannen.

34. Draag daarom deze woorden in de dieptes van uw hart, en word vol kennis.

35. Ja, het is een middel van oorlog en heilige jacht om over het kwaad en zijn boze geesten te zegevieren.

36. Neemt daarom uw wapen op, en volg Haar, de verschrikkelijke, die verschrikkelijk toornt tegen al wat zondig en ongehoorzaam is.

37. Dan zult gij de kennis van Hemelsheid ontvangen.

38. Leid het volk uit. Zij zal weldra de aarde oordelen, van gewest tot gewest.

39. Maak plaats voor Haar toorn, Zij die de werelden oordeelt. Zij zal komen om te oordelen over levenden en doden, en ook zij die aan Haar zijde strijden zal zij oordelen, en Zij zal niets ontzien.

40. Zij, die toornt hevig tegen de zonde en tegen de ongehoorzaamheid en tegen hen die deze dingen bedrijven.

41. Neemt uw messen en andere wapens dan op en strijd om in te gaan. Zij zal hen verheffen boven hen die niets doen en rusten. Dit dan zijn uw messen en andere wapens : het Woord. Dit dan zijn uw allervroomste speren en vurige pijlen.

42. Doet dan aan de kennis van Hemelsheid, opdat gij een getrouw dienaar van Haar zult zijn, en aan haar zijde strijdt.

43. Schrijft Haar woorden dan op uw hand en uw voorhoofd, want Haar Woord zij u tot een bescherming.

44. Doorzoekt haar woorden opdat gij leven vindt, en een schild.

45. Laat uw kennis u onderwijzen over de wapenrusting, en hef uw speren op. Haar Woord is diep en krachtig.

30.

De zee ochtend

1. Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?
Hoe zullen wij opgaan tot de rivier ?
Een grote stoet gaat uit de stad, om een tocht tot de zee te maken.
Langs de grote rivier zijn zij.
Hier spelen kinderen met manden.
Zij weten nog niet wat te doen.
Een vader onderricht zijn kind in tederheid.
Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?

2. Door het dromen kunnen we de dag niet bereiken. De dag is vergrendeld achter hoge poorten.
Een kind speelt achter een hek, niet bewust van de gevaren.
Een moeder onderricht teder de vader.

3. Zij gaan op naar de zee.
Door het dromen wordt de dag uitgesteld.
Kinderen spelen in het veld.
Zij kennen de gevaren niet, zij zijn op een tocht naar de zee.

4. Hoe zullen wij komen tot de zee,
Wanneer beesten de stad hebben omsingeld, en kinderen de gevaren niet kennen ?
De zee houdt zich diep verscholen in de wildernis.
Zee, ik wil u kennen.

5. U brengt slaap, en zoete droom.
U bent het dromenzoet, strelende mijn gehemelte.
Uw tederheid is wat een mens verlangt. Diep verscholen bent u. Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?

6. Alleen zij die kennis hebben kunnen u volgen. Zij komen tot de diepe zee en tot de ochtendkusten.
In een gezicht zijn zij.

7. Zoveel dromen zijn er voor ons vergrendeld. Wij spelen aan de andere kant. Wij kennen de gevaren niet. Alleen zij met kennis kennen de zee. Wij zijn omsingeld door beesten. Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?

8. Een grote stoet komt uit de stad. Zij gaan tot de morgen, maar de zee kennen zij niet.

9. De ijzeren wachters gaan op tot de zee. Zij kennen geen genade, alleen loon. Zij breken poorten open, om kinderen te leiden tot de zee.

10. Kent gij het geheim van ijzer ? Het gaat uit tot de zee. Zij vergrendelen de poorten, en komen niet meer terug. Slechts eenmaal gaan zij van u weg.

31.

Psalm van de herdersjongen

1. Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij…

2. Waar leiden ze naar toe? Als ik naar je kijk, vervaag ik, Als ik aan je denk, laat ik je wegglijden

3. Dit is hoe ik naar mijn boog grijp,
Maar ik kan het nooit bereiken ...

4. Ik kan nergens bij, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
Dan merk ik dat ik huil in de bruine bloemenvelden,
De echo die ik niet kan vangen,
Het is te snel,
Ik sterf hier,
aan de kusten van rode bloemenvelden,

5. De bruine bloemen duwden me in de rivieren,
Ze zijn sterk en weelderig,
In de rivieren moet ik mijn brood verdienen …

6. Bruine bloemenvelden zijn het,
deze bruggen tussen jou en mij
Deze bloemen zijn bruin,
Ze maakten tochten door de wind,
Door weilanden en bossen,
Totdat ze haar zagen ...

7. De pijl trof hem hard,
Het was diep, we zagen hem vallen,
Hij was toen zo dronken,

8. Hij werd geraakt door de hemelpijl, Getroffen door iets groters dan hem,
Het nam hem op en het beschilderde hem, als zinkende in een oerwouds-rivier,
Een donkere …

9. De pijl bracht hem over de bruggen,
In de duisternis tot bruine bloemenvelden

10. Ze liep op blote voeten,

hij had niet veel kleren,
Maar hij gaf haar zijn leven,
en ze zal weg zijn voordat hij het weet

11. Hij was een herderszoon,
Harde oordelen komen van dit soort jongens

12. Ze liep op blote voeten,
Niet in staat om sporen te volgen,
de ochtend neemt alles weg,

13. Ik moest vergeven, maar zij vergaf niet, zakelijke glimlachen sterven altijd te vroeg

14. Heb alsjeblieft een stille stem,
je weet niet wat er aan de hand is,
Dit speeltje voor mij staat op het punt te breken,
Hemelse werken golven altijd weg

15. Ik vond de dwaze pop,
sieraden om mee te nemen,
Armbanden op de heuvel,
hij weet niet wat er aan de hand is, zakelijke glimlachen zoals deze vallen altijd

16. Herdersjongen komt dichterbij,
na het feest gaat zij

17. Herdersjongen, zal ze je niet nog een speeltje brengen ?
Als de dag voorbij is, zie haar kijken en vallen,

18. Herdersjongen, ik vraag me af waarom deze dagen bevroren zijn,
Je bent bevroren, terwijl ik langskom,
Je kunt niet lopen, je staat alleen,

19. Herdersjongen, waarom heb je de leugen niet veranderd,
Je verstand volgende, zoals de verwarring van de spiegelingen,
Deze spiegelingen in je verstand zijn allemaal gewoon blind

20. Ik heb je hemelsheid van binnen gezien,
Ik hou van je lach,
Ik hou van de armoede in je ogen, eeuwige ijver uitbeeldende,
21. je hebt ervoor gezorgd dat dit ding altijd onder water gaat,
Wil je me alles vertellen wat je weet, wil je me veren geven om in je stroom te komen,
Of laat je me aan het eind in de steek en zeg je dat je nooit mijn vriend bent geweest.

32.

De eeuwige weg

1. De donkerdere,
Ik ben de schrik,
ik scheur je uit elkaar,
want de ziel wil zich verstoppen.

2. Ik ben de bries die probeert je behoeften te vervullen,
ik ben de verschrikking die je aan stukken scheurt,
ik ben de schuilplaats in de donkerste duisternissen.

3. Ik ben de schrik van de ochtend,
ik ben de schuilplaats van de middag,
Ik ben de verschrikking, de ochtend,
ik ben de leeuwin, die je aan stukken scheurt, want alles wat de ziel wil is ontsnappen, opdat het geestelijke komt

4. Ik ben de leeuwin, van een donkerdere plaats, die naar de ochtend komt, van een hogere plaats, bewaarder van de geheimen, opperhoofd van de hemel.

5. Bereid een schild tegen degenen die ons haten.

6. Toon ons de kennis om door te gaan. Breng ons naar uw Kracht, en naar de Bron der eeuwigheid,

7. Uw schild is onze schuilplaats, uw schild is onze leidraad,
U bent trouw in het bewaken van ons, u bent trouw in het omringen van ons.

8. Uw Schild is een schuilplaats, Uw Schild is onze opvoeding, het zinkt dieper in ons hart om ons te onderwijzen.

9. Laat ons uw hol weer binnengaan, om ons vroom te maken.

10. Uw schild is een schuilplaats,
Uw schild is een plaats van overwinning, waar onze zielen voor altijd zullen verblijven, waar onze zielen de hoogste bron zullen vinden,

11. Oh dochter van de hemel, Almachtige Waarheid, breng ons Hoger, naar de Weg die nooit eindigt.

33.

Psalm van overwinning

1. Dochter van de hemel, wilt gij mij naar de wildernis van genade leiden, tot de wildernis bid ik.

2. Dochter van de hemel, uw zorg zal me verbergen, deze verschrikkelijke nacht zal eindigen in een gevecht.

3. Dochter van de hemel, waar de leeuwen vechten is een nieuwe geboorte.

4. Bewaarder, leid ons verder, breng ons hoger,

5. Bewaarder van de hemel, kijk op ons neer, stort uw zorg uit, en baad ons en was ons in uw zeeën van de hemel

6. Ik ben tot de diepste onderwereld gegaan,

ik ben naar de bronnen van geheime plaatsen gegaan,

ik ben naar de bron van de hemel gegaan.

7. Bewaarder van de hemelen, kijk op ons neer, geef ons de vruchten van uw leven

8. Na een lange lange nacht is de ochtend aangebroken, schijnt de zon door, met de dochter van de hemel van eeuwige plaatsen.

9. Geef ons het Woord, oh dochter van de hemel,

Ik weet dat u ons niet meer zult verlaten,

Laat de bevelen van de hemel neerdalen.

In Uw Zorg bent u nabij,

in Uw Zorg zult U ons leiden.

10. In Uw Zorg zult U naar ons zoeken, om ons van onze hoge plaatsen weg te trekken waar wij U niet dienen,

In Uw Zorg heeft u ons gevonden,

In Uw Zorg heeft u ons gebeten,

In Uw Zorg heeft u onze hoogmoed vernietigd,

In Uw Zorg zult u ons weer vinden,

en in uw Zorg zult u ons weer breken, Want in Uw Zorg zult u ons verbergen, in uw zorg zult u ons leiden,

om de momenten met uw zoon te koesteren.

11. Het is haar zoon die er doorheen komt, het is haar zoon die alle regels overtreedt,

het is haar zoon, die naar mij en jou komt.

In jouw zorg, oh dochter van de hemel, vinden we allemaal Vrede en Waarheid,

In Uw Zorg, dochter van de hemel, leeuwin van Zorg, 12. zwarte leeuwin aan de wilde zeeen van de hemel, neerkijkende op ons, kijkend hoe onze rivieren wegstromen door de zwarte nacht, in je mond, tot je ochtend.

Dochter van de hemel, zwarte leeuwin van Zorg, verberg u niet voor ons, probeer niet bij ons weg te komen,

U leidt ons weer tot uw tent van Zorg en Genade,

van Zorg en Genade zal ik u vertellen, 13. dochter van de hemel, wilde leeuwin, til me op, verberg mij in uw stroom.

14. Uw woorden glijden over mijn voeten naar mijn schouders, wassen me van binnen naar buiten, van achter naar voren, brengen me hoger.

15. Keer U niet van ons af, maar maak ons wakker. Laat ons gaan tot de weg die nooit eindigt.

16. Oh, hoe deze rivieren stromen, en hoe ze stromen van kamp tot kamp.

34.

Psalm van de dochter des hemels

1. Dochter van de hemel, ik vraag me af wie u bent,
ik ben zo lang naar u op zoek
Ik groei, ik kan het niet stoppen,
Ik verloor alles in de zwarte nacht

2. Dochter van de hemel, deze zorg zal stromen,
Oh Verschrikkelijke, o Machtige Vreze, dochter van de hemel, heerseres van zorg, leeuwin die de eeuwigheden van genade omringd, ons lot bewaard.

3. In de nacht kom je met terreur, oh vreselijke, om ons van hoge plaatsen van hoogmoed weg te halen, om ons in zorg te wassen onder het vuil van de aarde. U bracht ons naar beneden, o Strijder, o hemel van de Dageraad,
4. U bracht ons naar beneden en U hebt ons in Uw Handen gekneed als was,
5. We waren breekbaar, terwijl U ons weer verbrijzelde,
6. U scheidde ons door Uw winden, ons toetsende. U bracht ons naar beneden, U vulde ons in, U maakte ons sterker door zwakte, U nam bezit van ons hart, om ons te doen afnemen.

7. Dochter van de hemel, Groot is Uw Naam, o hemelse, Almachtige, Groot in Oorlog, laat uw leeuwinnen ons door de wildernis leiden, ja, zelfs door de donkere afgrond.

8. Gij haalt ons genadeloos neer, onze hoogmoed en hooghartigheid verscheurende, om onze zielen op te nemen,

door de traan van de hemel opent gij uw tent voor mij.
Het is tijd om wakker te worden voor oorlog, maar U neemt mijn wapens weg, om me neer te leggen in pijn.

9. Uw woestijnen zijn sterk als de leeuwin, er zijn overal leeuwinnen.
Ik roep uw naam, maar zwakheid neemt me weg.
Uw oceanen zijn eindeloos.
10. Ik vaar in de stroom van nergens, ik heb nergens om naartoe te gaan, ik ken Uw Naam niet.
Dan haalt U mij op na nachten van lijden.

11. Sta dan op om haar te dienen, want dit is uw gebod en de eeuwigheid.

12. Zij zal U leiden. Nu is ze de wilde zee en de hand van de oceaan. Ze bracht U naar de ingangen van haar tenten, waar ze u te eten gaf, en waar ze u als een moeder borstvoeding gaf.

35.

Zij kent de weg

1. Wie zal er kunnen komen tot de plaats van de Schepper ? De plaats is omgeven door woeste rivieren vol met pyranhas. Ziet, zij eten de zondaren. Zij laten niks van hen heel.

2. Wie zal er kunnen komen tot het land van de Schepper ? Zie, het is omgeven door een woeste zee, vol haaien. Ziet, zij eten de zondaren en laten niets van hen heel.

3. Wie zal er dan opgaan tot de berg der allerhoogste ? In de wildernis rondom de berg zijn hyena’s en leeuwen, en op de berg zelf zijn holenleeuwen. Ziet, zij eten dan een ieder die volhardt in het kwaad.

4. Maar wie zal dan behouden worden ? Ziet, zij die de dochter van de hemel volgen. Zij kent de weg, zij kent het pad en de valstrikken. Hoogmoedigen en opgeblazenen zullen haar zeker niet kunnen volgen. Blind lopen zij in de val.

36.

Van het vreemde tot de vrede

1. Geduldig maar streng,
Het spaart het kind niet, als het kind tot het vreemde moet gaan,
maar blijft wel altijd achter het kind staan met haar warmte.
Zij laat haar kinderen alleen in de duisternis opdat zij zelf het pad vinden,

Zij leidt haar kinderen tot het vreemde.

2. Waar onoplettendheid heerst neemt zij haar kans,
en sleurt zij kinderen naar haar holen,
Waar zij wedergeboren worden als haar kinderen.

3. De stad is zwak in haar ogen,
niet bestand tegen haar geheimen.

4. Zij leidt haar kinderen tot de geheimen van het bos,
En in de nacht vaagt haar stem weg, opdat zij het vreemde zullen zoeken.
Zij zendt haar kinderen als boodschappers tot het vreemde.
Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten van hen die goed nieuws brengen.
Het vreemde is een droom tussen waken en slapen, als een tussenslaap.
Als de moederborsten die neervallen van de grote kerk,
om de doden te voeden.

5. Wat als haar kind spastisch zou zijn ?
Zij zou blij zijn als het vreemde haar kind zou helpen.
Telkens weer kijkt zij hoe ver het kind is.
Wat als haar kind geen armen zou hebben ?
Zou het vreemde dan niet helpen,
en zou zij het vreemde niet toestaan ?

6. Vergeet het binnennemen van de vreemdelingen niet,
want daardoor hebben sommigen, zonder het te weten, hemelgezondenen binnengenomen.
Maar gij sprak : het vreemde heeft ons overweldigd.
Zij hebben onze kampen en holen ingenomen.

7. Zij is een stille getuige van deze dingen.
En gij sprak : Is het vreemde niet tot vijand geworden ?
Maar gij was zelf de vijand.
Hoe lieflijk zijn op de bergen dan de voeten die goed nieuws brengen ?
Maar gij hebt niet willen luisteren.

8. Zij gaat altijd haar kinderen vooruit,
en onderhandelt met het vreemde,
maar gij hebt het niet begrepen, en jammerde en klaagde.
En zij bekommerde zich er niet om.

9. Niets is geduid, ze treft bewust haar doel niet,
en glijd langs hem heen om haar geheimen te bewaren.
Zij ontwijkt hem,
Zij blijft op een afstand, opdat er ruimte is voor groei.

10. Waarom draagt zij dan nog steeds deze glorie ?

Waarom hoort zij nog steeds zijn stem ?
Omdat zij nog steeds betrokken is.
Zij staat nooit te ver weg.
Zou het vreemde tot vrede leiden, dieper in het bos ?
Maar gij noemt het oorlog.
Zij onderhandelt met het vreemde,
haar kinderen begrijpen het niet.
En toch moet zij moeder zijn.

11. Sta de vreemdeling toe, spreekt zij,
want het kan een hemelgezondene zijn.
Ik ken deze kinderen in het veld niet.
Zij zijn vreemden.

12. Hoe diep moest je gaan om aan deze wereld te ontkomen ?
Velen lijden om te vermeerderen, om troost te zoeken in rijkdom, roem en macht.
Maar jij moest het hongerpad op om tot het hongerzaad te komen.
Het hongerzaad bracht een nieuwe schepping, de andere schepping die verloren was geraakt,
vergeten, uit de harten gebant.

13. Hoe diep moest je gaan om aan deze wereld te ontkomen ?
Gij moet minder worden, gij moet hongeren, leren leven met het minste.
Zo is er ruimte voor de andere wereld die zal komen.
Zo komt gij tot het hongerzaad die zij is.

14. Het hongerpad, maar wie weet de weg ?
De honger weet de weg.

15. Hoe diep moest je gaan om aan deze wereld te ontkomen ?

16. Hij staart naar de blote borsten van de honger,
waarin hij sterft.

17. Hij stierf op het hongerpad, en werd ook in haar wedergeboren,
en iedereen deed alsof er niets aan de hand was.

18. Hoe diep moest je gaan ? Hoe diep moest je gaan ?

19. Zij kan het je niet vertellen want ze is het vergeten door de honger,
en jij bent het ook vergeten. Alleen een kind kan het weten.

20. Ze was sadistisch en hardvochtig, wreed, zoals je je de honger had voorgesteld.

21. Ik ben de honger loper,
in een honger nachtmerrie,
die gaat tot het verborgene, een groot geheim.

Buiten het verborgene is niets dan misbruik.

22. Ik ben de honger loper,
tussen slapen en waken,
in de tussenslaap

23. Zo voerde zij oorlogen,
Haar kinderen waren duur betaald …
Maar is zij dan een snelle doder ?
Nee, zij werkt met honger,
om hen de hongerdood te doen sterven …

24. Alsmaar willen zij meer,
Maar zij legt het hen uit, keer op keer …
Zij is de opvoeding,
Altijd wegtrekkend,
Om te zien wie komt en wie gaat …
Een aardring in het diepste donkerste van de psyche …

25. Ze merken het niet, zij zijn hongerend,
in de honger nachtmerrie …
slaapwandelaars ….
Alleen zij die voldoende hadden gehongerd konden er komen,
Alleen hongerenden kwamen daar,
zij die klaar waren voor de dood.

26. Zij is slechts de eenzaamheid,
Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten van hen die het goede nieuws brengen,
de honger hebben gebracht,
de gulzigheid hebben verslagen …

27. Door hoeveel besnijdenissen moet de mens heen op het hongerpad ?
Zij brengt altijd scheiding …
Alleen door besnijdenissen en scheidingen kom je immers …

37.

Psalm van Jawed

1. Oh hemels Woord, wij komen tot U,
Overal om ons heen gebeuren vreemde dingen,

maar het zijn gelijkenissen

2. Oh, hemels Woord, leidt ons,
Wij hebben U ontvangen,
onderwijs ons, leer ons onderscheiden,
en geef ons begrip,
Alles om ons heen is Uw school

3. Oh hemels Woord,
leer ons naar Uw wil te handelen,
U die ons oefent,
Wij gaan op uw paden,
ook al zijn dingen moeilijk,
Het is immers Uw school,
U voedt ons op ter gerechtigheid

4. In Uw Woord zien wij het,
begrijpen wij het,
Ja, Uw Woord geeft ons hoop,
Dank U dat ik Uw Woord mag dienen